

DECIZIA nr. 80/...2013
privind soluționarea contestației formulate de
domnul TNE, CNP: xxx,
înregistrată la D.G.F.P. V sub nr. xxx/03.06.2013

Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului V a fost sesizată de către Activitatea de Inspecție Fiscală – Serviciul Inspecție Fiscală Persoane Fizice, cu adresa nr. xxx/10.06.2013, înregistrată la registratura generală sub nr. xxx/...2013 cu privire la contestația formulată de domnul TNE, CNP: xxx, cu domiciliul în H, str. B-dul xxx, bl. xxx, sc. xxx, et. xxx, ap. xxx, județul V, împotriva Raportului de inspecție fiscală nr. xxx/...2013 și a Deciziei de impunere nr. xxx/...2013 privind impozitul pe venit stabilit de inspecția fiscală pentru persoane fizice care realizează venituri din activități economice nedeclarate organelor fiscale, înregistrată la A.I.F. V sub nr. xxx/...2013.

Contestația are ca obiect suma totală de S1 lei reprezentând:

- impozit pe venit: S2 lei;
- dobânzi/majorări de întârziere: S3 lei;
- penalități de întârziere: S4 lei, calculate prin Decizia de impunere nr. xxx din ...2013, emisă de Activitatea de Inspecție Fiscală – Serviciul Inspecție Fiscală Persoane Fizice.

Contestația, în original, a fost expediată prin poștă la data de ...2013, conform ștampilei inscripționată pe plic de Poșta Română, în termenul prevăzut de art. 207 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare în raport de data comunicării pe bază de semnătură a Deciziei de impunere nr. xxx/...2013 privind impozitul pe venit stabilit de inspecția fiscală pentru persoane fizice care realizează venituri din activități economice nedeclarate organelor fiscale (...2013) și este însoțită de Referatul cu propuneri de soluționare nr. xxx/...2013 întocmit de echipa de inspecție fiscală și aprobat de conducerea A.I.F. din cadrul D.G.F.P. V în care se propune respingerea contestației formulate de domnul TNE.

Constatând că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 205, art. 206, art. 207 alin. (1), art. 209 alin. (1) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Direcția Generală a Finanțelor Publice V, prin Compartimentul soluționare contestații este investită să se pronunțe asupra contestației formulate de domnul TNE.

Având în vedere prevederile art. 86 alin. (1) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare care precizează: “[...]Decizia de impunere se emite de organul fiscal competent. Organul fiscal emite decizie de impunere ori de câte ori acesta modifică baza de impunere, ca urmare a unor constatări prealabile ale organului fiscal sau în baza unei inspecții fiscale”, și că în conformitate cu prevederile art. 109 din același act normativ:

“Raportul privind rezultatul inspecției fiscale

(1) Rezultatul inspecției fiscale se consemnează, în scris, într-un raport de inspecție fiscală, în care se prezintă constatările inspecției fiscale din punct de vedere faptic și legal.

(2) Raportul de inspecție fiscală se întocmește la finalizarea inspecției fiscale și cuprinde toate constatările în legătură cu perioadele și obligațiile fiscale verificate. În

cazul în care contribuabilul și-a exercitat dreptul prevăzut la art. 107 alin. (4), raportul de inspecție fiscală cuprinde și opinia organului de inspecție fiscală, motivată în drept și în fapt, cu privire la acest punct de vedere.

(3) Raportul de inspecție fiscală stă la baza emiterii:

a) deciziei de impunere, pentru diferențe de obligații fiscale aferente perioadelor verificate;

b) deciziei de nemodificare a bazei de impunere, dacă nu se constată diferențe de obligații fiscale [...]", organul de soluționare, constatând că rezultatele inspecției fiscale consemnate în Raportul de inspecție fiscală nr. xxx/...2013 au stat la baza emiterii Deciziei de impunere nr. xxx/...2013 privind impozitul pe venit stabilit de inspecția fiscală pentru persoane fizice care realizează venituri din activități economice nedeclarate organelor fiscale, va analiza concomitent cele două acte administrative fiscale, între ele neexistând diferențe de fond care să necesite o analiză separată.

I. Domnul TNE, CNP: xxx, cu domiciliul în H, str. B-dul xxx, bl. xxx, sc. xxx, et. xxx, ap. xxx, județul V, în temeiul art. 205 și 207 din O.G. nr. 92/2003 formulează contestație împotriva Raportului de inspecție fiscală nr. xxx/...2013 și a Deciziei de impunere nr. xxx/...2013 privind impozitul pe venit stabilit de inspecția fiscală pentru persoane fizice care realizează venituri din activități economice nedeclarate organelor fiscale și solicită reanalizarea situației reținute în raportul de inspecție fiscală din data de2013 și anularea deciziei de impunere nr. xxx/...2013 prin care s-a stabilit în sarcina petentului obligația de plată a sumei de S1 lei cu titlul de impozit pe venit pe anul 2010 și accesorii.

În susținerea contestației domnul TNE precizează următoarele:

În fapt, prin raportul de inspecție fiscală contestat s-a reținut faptul că în anul 2011 petentul nu a depus declarațiile cu privire la veniturile realizate în anul 2010 din vânzarea unei cantități de fier vechi.

Echipa de inspecție fiscală a apreciat că veniturile realizate sunt în valoare de xxx lei, ținând cont doar de sumele încasate de la SC xxx Filiala xxx SRL, Punctul de lucru xxx.

Deși a pus la dispoziția inspectorului fiscal facturile care atestă faptul că cea mai mare parte din fierul vechi vândut către SC xxx Filiala xxx SRL provenea din achiziționarea de la anumite persoane juridice și a depus în copie facturile aferente, acesta nu a luat în considerare aceste facturi reținând fără temei, deși nu i-a solicitat depunerea acestora, că nu a prezentat chitanțe din care să reiasă faptul că a achitat contravaloarea facturilor.

Domnul TNE precizează că a solicitat de la societatea vânzătoare copii după chitanțele ce atestă efectuarea plății acestor facturi, chitanțe și bonuri fiscale în valoarea de xxx lei, sumă ce reprezintă cheltuieli efectuate cu achiziționarea fierului înstrăinat către SC xxx Filiala xxx SRL.

Nu poate fi reținut nici raționamentul inspectorului fiscal conform căruia nu a făcut dovada că fierul vechi vândut către TNE provine din piesele uzate descrise în facturi deoarece la o simplă analiză se poate observa că piesele descrise în facturi au fost achiziționate cu câteva zile anterior depozitării la SC xxx Filiala xxx SRL, timp ce a fost folosit pentru curățarea și dezmembrarea pieselor cumpărate conform facturilor și chitanțelor (bonurilor) depuse.

Deasemenea s-au efectuat cheltuieli și cu transportul, manipularea, tăierea etc. însă, măcar sumele cheltuite pentru achiziționarea pieselor ce au fost vândute către SC xxx Filiala xxx SRL trebuiau obligatoriu scăzute din valoarea de xxx lei ceea ce ar duce la o scădere a sumelor stabilite cu titlu de impozit și a accesoriilor aferente.

În aceste condiții petentul solicită să se revină asupra concluziilor reținute în raportul de inspecție fiscală, să se scadă din suma reținută ca și profit pentru anul 2010 din vânzarea de fier vechi a sumei cheltuite cu achiziționarea pieselor din care provenea fierul vechi vândut către SC xxx Filiala xxx SRL așa cum rezultă din facturile și chitanțele

depose la dosar care au fost puse la dispoziție în copie conformă cu originalul de către CF xxx SA – Grup xxx S.A.

În concluzie domnul TNE solicită să fie admisă contestația, să se revină asupra concluziilor reținute în raportul de inspecție fiscală cu privire la valoarea veniturilor din activități independente pe anul 2010 și a sumelor stabilite cu titlu de impozit pe venit și accesorii, precum și anularea deciziei de impunere înregistrată sub nr. xxx/...2013 emisă ca urmare a concluziilor reținute în Raportul de inspecție fiscală din data de ...2013 ca fiind nelegală și netemeinică pentru motivele invocate în contestație.

II. Prin Decizia de impunere privind impozitul pe venit stabilit de inspecția fiscală pentru persoane fizice care realizează venituri impozabile din activități economice nedeclarate organelor fiscale nr. xxx din ...2013 emisă de Activitatea de Inspecție Fiscală - Serviciul de Inspecție Fiscală Persoane Fizice din cadrul D.G.F.P. V în baza Raportului de inspecție fiscală nr. xxx/...2013 s-au stabilit în sarcina domnului TNE obligații fiscale suplimentare de plată în sumă totală de S1 lei reprezentând:

- impozit pe venit -S2 lei;
- dobânzi/majorări de întârziere – S3 lei;
- penalități de întârziere -S4 lei.

Inspecția fiscală s-a efectuat în baza adresei nr. xxx din ...2013 primită de la Garda Financiară secția județeană V, urmare sesizării Serviciului Județean de Poliție Transporturi S cu privire la numitul TNE care, în anul 2010, a obținut venituri în urma comercializării materialelor refofosibile către SC xxx SRL G-filiala xxx, punct de lucru xxx. Dosarul transmis cuprinde cercetarea, constatările și documentele anexate de organul de poliție TF S, adeverințele de venituri și declarațiile persoanelor implicate, anexate la dosarul de cercetare prealabilă de evaziune fiscală.

În raportul de inspecție fiscală și în referatul cu propuneri de soluționare a contestației se precizează faptul că domnul TNE nu este autorizat și nu este reprezentant legal al niciuneia dintre formele de autorizare conform OUG nr. 44/2008, și nu a declarat veniturile realizate din vânzarea de fier vechi conform Legii nr. 571/2003.

Totodată în referatul cu propuneri de soluționare se mai precizează că echipa de inspecție fiscală a constatat că în conformitate cu art. 78 (2) coroborat cu art. 79 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările ulterioare, petentul ar fi putut fi impozitat la sursă cu 16% de către plătitorul de venituri, S.C. xxx - Filiala xxx S.R.L., punct de lucru xxx, impozitul fiind final și că este posibil ca domnul TNE să fi obținut venituri din valorificarea de fier vechi și de la alte centre din țară.

În dosarul de cercetare prealabilă investigat de Poliția TF xxx, transmis în xerocopie la Garda Financiară V, direcționat ulterior la DGFP V, se precizează că domnul TNE obține venituri din comercializarea de fier vechi care nu au fost declarate la organul fiscal teritorial, respectiv AFP H și nici nu au fost impozitate prin reținere la sursă.

Conform adeverințelor eliberate de SC xxx-Filiala xxx SRL, punctul de lucru xxx prezentate de POLIȚIA TF xxx, în urma comercializării fierului vechi domnul TNE a realizat venituri în anul 2010 în sumă de xxx lei așa cum reiese din tabelul anexat la adresa de înaintare de către Serviciul Județean de Poliție Transporturi Suceava.

Situația veniturilor realizate în anul 2010 de către TNE din vânzarea fierului vechi către centrele de colectare se prezintă astfel:

Nr. crt.	Numărul și data adeverinței de predare a Materialelor refofosibile și de primire a banilor	Valoarea în lei
1.	Adeverința xxx din ...2010	xxx
2.	Adeverința xxx din ...2010	xxx
3.	Adeverința xxx din ...2010	xxx
4.	Adeverința xxx din ...2010	xxx
5.	Adeverința xxx din ...2010	xxx
6.	Adeverința xxx din ...2010	xxx
7.	Adeverința xxx din ...2010	xxx

Conform declarațiilor date organelor de inspecție fiscală și din facturile puse la dispoziție rezultă că domnul TNE a achiziționat de la SC CF xxx SA, grup xxx SA, RO xxx, următoarele:

-factura fiscală xxx/...2010 (prezintă modificări), autobasculantă, în valoare de: xxx lei;

-factura fiscală xxx/...2010, siloz 25 to și siloz 250 to, în valoare de: xxx lei;

-factura fiscală xxx/...2010, malaxor și componente cântar, în valoare de: xxx lei;

-factura fiscală xxx/...2010, rezervor metalic și cabină deteriorată, în valoare de: xxx lei.

Petentul declară că piesele achiziționate cu facturile anterior enumerate au fost vândute către S.C. xxx S.R.L. xxx – filiala xxx, punct de lucru xxx.

În referatul cu propuneri de soluționare a contestației se precizează că la facturile prezentate cu achiziția de fier vechi petentul nu a pus la dispoziția echipei de inspecție fiscală și chitanțele din care să rezulte achitarea acestor facturi. Totodată nu demonstrează că veniturile obținute în sumă de xxx lei sunt aferente vânzării acestor piese uzate descrise în facturi. Pe de o parte se constată faptul că există diferențe mari de timp între aprovizionări și valorificări și, pe de altă parte, factura din decembrie 2010 în sumă de xxx lei nu a fost valorificată întrucât nu declară venituri în decembrie 2010 sau în lunile următoare (și nici nu are stoc de fier vechi).

Din declarația petentului dată organelor de cercetare rezultă că acesta a folosit forță de muncă pentru tăiere, transport, manipulare, pe numitul xxx, însă refuză să dea relații echipei de inspecție fiscală despre forța de muncă nedeclarată și nu declară nici suma achitată pentru prestația efectuată de Cioloacă Mihăiță.

Pentru tăiere, transport și manipulare nu prezintă documente din care să rezulte cheltuielile, plățile efectuate, însă estimează aceste cheltuieli în jur de 25%-30% din valoarea încasată.

Întrucât domnul TNE nu a prezentat documente care să ateste plata acestor cheltuieli (forța de muncă, transport/manipulare), echipa de inspecție fiscală a considerat aceste cheltuieli nedeductibile din punct de vedere fiscal.

Atât în referatul cu propuneri de soluționare a contestației cât și în raportul de inspecție fiscală echipa de inspecție fiscală precizează că activitatea desfășurată de numitul TNE se poate încadra ca activitate independentă care cuprinde veniturile din comercializarea de fier vechi.

În vederea impozitării s-a estimat venitul realizat la nivelul venitului brut realizat, respectiv $xxx \text{ lei} \times 16\% = xxx \text{ lei}$, întrucât petentul nu a prezentat documente din care să rezulte plata fierului vechi și plata forței de muncă folosită pentru transport, manipulare, tăiere, acesta s-a comportat ca o persoană neautorizată, și în această situație impozitul la sursă era tot în cuantum de xxx lei.

Pentru diferența de impozit pe venit stabilită suplimentar de plată s-au calculat dobânzi/majorări de întârziere în valoare de S3 lei și penalități de întârziere în valoare de S4 lei.

III. Față de constatările organului fiscal, susținerile contribuabilului, reglementările legale în vigoare pentru perioada verificată și documentele existente în dosarul cauzei se rețin următoarele:

Cauza supusă soluționării este dacă organele de inspecție fiscală în mod legal și întemeiat au stabilit obligațiile fiscale suplimentare în sumă totală de S1 lei, în condițiile în care din Raportul de inspecție fiscală nr. xxx/...2013 care a stat la baza emiterii Deciziei de impunere nr. xxx/...2013 privind impozitul pe venit stabilit de inspecția fiscală pentru persoane fizice care realizează venituri din activități economice nedeclarate contestată, nu rezultă constatările proprii ale organelor de inspecție fiscală, stabilite pe baza situației de fapt, constatările fiind preluate din adresa nr. xxx/...2013 a Serviciului Județean de Poliție Transporturi xxx, primită cu adresa nr. xxx/...2013 de la Garda Financiară secția V.

În fapt, prin Decizia de impunere privind impozitul pe venit stabilit de inspecția fiscală pentru persoane fizice care realizează venituri impozabile din activități economice nedeclarate organelor fiscale nr. xxx din ...2013 emisă de Activitatea de Inspecție Fiscală - Serviciul de Inspecție Fiscală Persoane Fizice din cadrul D.G.F.P. V în baza Raportului de inspecție fiscală nr. xxx/...2013 s-au stabilit în sarcina domnului TNE obligații fiscale suplimentare de plată cu titlul de impozit pe venit și accesorii aferente în sumă totală de S1 lei.

Se reține că inspecția fiscală s-a efectuat în urma adresei nr. xxx/...2013 primită de la Garda Financiară secția județeană V prin care aceasta a fost sesizată de Serviciul Județean de Poliție Transporturi S cu adresa nr. xxx/...2013 cu privire la faptul că domnul TNE a obținut venituri în anul 2010 în urma comercializării materialelor re folosibile către S.C. xxx S.R.L. xxx – filiala xxx, punct de lucru xxx, rezultatul inspecției fiind consemnat în raportul de inspecție fiscală nr. xxx/...2013.

Se mai reține că în vederea impozitării echipa de inspecție fiscală a estimat venitul realizat la nivelul venitului brut realizat stabilit în baza adeverințelor eliberate de SC xxx-Filiala xxx SRL, punctul de lucru xxx, prezentate de POLIȚIA TF S, respectiv xxx lei*16%=S2 lei, fără să fie consemnate de organele de inspecție fiscală constatări proprii pe bază de probe, ca urmare luând în considerare cele comunicate și copiile adeverințelor de primire și plată emise de centrul de colectare (transmise de organul de poliție), făcând referire la prevederile art. 78 alin. (2) și art. 79 alin. (1) din Legea 571/2003 privind Codul Fiscal, organele de inspecție fiscală au stabilit că domnul TNE s-a sustras de la plata impozitului pe venit în sumă de S2 lei, la care au mai fost calculate dobânzi/majorări de întârziere: S3 lei și penalități de întârziere în sumă de S4 lei.

În drept, potrivit prevederilor art. 65 alin.2 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare:

“Organul fiscal are sarcina de a motiva decizia de impunere pe bază de probe sau constatări proprii”.

Aceste dispoziții legale se coroborează cu cele ale art.109 alin.1 din același act normativ :

“(1) Rezultatul inspecției fiscale se consemnează, în scris, într-un raport de inspecție fiscală, în care se prezintă constatările inspecției fiscale din punct de vedere factual și legal”.

Din textele de lege invocate, se reține că organele de inspecție fiscală nu pot valorifica actele de control decât pe bază de constatări proprii ca urmare a verificării stării de fapt existente.

Totodată se reține că pentru stabilirea stării de fapt fiscale organele de inspecție fiscală trebuiau să efectueze propriile investigații materializate prin constatări, nefiind suficientă preluarea constatărilor din adresa organului de poliție.

Cu privire la modul de stabilire a impozitului pe venit suplimentar s-a reținut că organul de inspecție fiscală a preluat ca motiv de fapt în decizia de impunere cele comunicate de organul de poliție, ca urmare a aplicat prevederile cap. IX venituri din alte surse din Codul fiscal, aplicabil în perioada verificată, dar fără să ia în considerare și prevederile art. 79 din cod referitor la calculul și obligația reținerii impozitului, conform cărora: ***„(1) Impozitul pe venit se calculează prin reținere la sursă la momentul plății veniturilor de către plătitorii de venituri, prin aplicarea unei cote de 16% asupra venitului brut.***

(2) Impozitul calculat și reținut reprezintă impozit final.

(3) Impozitul astfel reținut se virează la bugetul de stat până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care a fost reținut.”

Conform acestor prevederi, în condițiile în care veniturile realizate de contestatarul TNE au fost încadrate la « venituri din alte surse », obligația reținerii impozitului de 16% revenea centrului de colectare a deșeurilor aparținând S.C. xxx S.R.L.

În acest sens art. 93 din din Legea 571/2003 privind Codul fiscal reglementează obligațiile declarative ale plătitorilor de venituri cu reținere la sursă, conform căruia:

(1) Plătitorii de venituri, cu regim de reținere la sursă a impozitelor, sunt obligați să calculeze, să rețină, să vireze și să declare impozitul reținut la sursă, până la termenul de virare a acestuia inclusiv, cu excepțiile prevăzute în prezentul titlu.

(2) Plătitorii de venituri, cu regim de reținere la sursă a impozitelor, au obligația să depună o declarație privind calcularea și reținerea impozitului pentru fiecare beneficiar de venit, la organul fiscal competent, până la data de 30 iunie a anului fiscal curent pentru anul expirat [...]”.

Ca urmare, în acest caz trebuia efectuată inspecție fiscală la plătitorul de venituri, căruia revenea obligația de calculare, reținere, virare și declarare a impozitului, având în vedere că acest impozit reprezintă impozit final.

În cazul în care organele de inspecție fiscală constatau, că petentul realizează venituri din activități independente trebuia să aplice prevederile cap.2 din titlul III din Codul fiscal, art. 46 și 48, în cazul acesta impozitul aferent veniturilor nete se stabilește în sarcina contribuabilului care a realizat veniturile.

Se reține că și în referatul cu propuneri de soluționare a contestației se precizează că „echipa de inspecție fiscală a constatat că în conformitate cu art. 78 (2) coroborat cu art. 79 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările ulterioare, petentul ar fi putut fi impozitat la sursă cu 16% de către plătitorul de venituri, S.C. xxx - Filiala xxx S.R.L., punct de lucru xxx, impozitul fiind final”.

Având în vedere cele reținute în prezenta decizie și faptul că din constatările organelor de inspecție fiscală nu s-a putut stabili situația de fapt, respectiv situația fiscală concretă precum și modul de stabilire a veniturilor, se vor aplica prevederile art. 216 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 92/003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care prevede:

„3) Prin decizie se poate desființa total sau parțial actul administrativ atacat, situație în care urmează să se încheie un nou act administrativ fiscal care va avea în vedere strict considerentele deciziei de soluționare.

(3¹) Soluția de desființare este pusă în executare în termen de 30 de zile de la data comunicării deciziei, iar noul act administrativ fiscal emis vizează strict aceeași perioadă și același obiect al contestației pentru care s-a pronunțat soluția de desființare.”, se va desființa Decizia de impunere nr. xxx/...2013 privind impozitul pe venit stabilit de inspecția fiscală pentru persoane fizice care realizează venituri din activități economice nedeclarate organelor fiscale și Raportul de inspecție fiscală nr. xxx/...2013, emise de Activitatea de Inspecție Fiscală, pentru suma totală de **S1 lei**, reprezentând **S2 lei** impozit pe venit, **S3 lei** dobânzi/majorări de întârziere aferente impozitului pe venit și **S4 lei** penalități de întârziere aferente impozitului pe venit, urmând ca organele de inspecție fiscală să reanalizeze situația de fapt, inclusiv efectuarea unor inspecții fiscale parțiale la firmele de colectare a deșeurilor metalice și să depună toate diligențele pentru deteminarea corectă a situației fiscale și în acest scop să-si exercite rolul său activ, fiind îndreptățite să obțină și să utilizeze toate informațiile și documentele pe care le consideră utile în funcție de circumstanțele fiecărui caz în parte și de limitele prevăzute de lege.

Pentru considerentele arătate în conținutul deciziei, în temeiul prevederilor legale invocate în prezenta și în baza art. 216 alin. 3, alin. 3¹, art. 65 alin. 2 și art.109 alin. 1 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare se:

DE C I D E:

Art. 1. Desființarea Deciziei de impunere nr. xxx/...2013 privind impozitul pe venit stabilit de inspecția fiscală pentru persoane fizice care realizează venituri din activități economice nedeclarate organelor fiscale și Raportului de inspecție fiscală nr.

xxx/...2013, emise de Activitatea de Inspecție Fiscală, pentru **suma totală de S1 lei** reprezentând:

- impozit pe venit: S2 lei;
- dobânzi/majorări de întârziere: S3 lei;
- penalități de întârziere: S4 lei, urmând ca organele de inspecție fiscală să reanalizeze situația de fapt pentru aceeași perioadă și pentru aceleași operațiuni care au făcut obiectul deciziei de impunere contestate, în sensul celor reținute în prezenta decizie.

Art. 2. Serviciul secretariat administrativ va comunica prezenta decizie, în condițiile art. 44 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare celor în drept.

Art. 3. Prezenta decizie este definitivă în sistemul căilor administrative de atac și poate fi atacată la Tribunalul V, în termen de 6 luni de la comunicare, potrivit prevederilor legale.

**DIRECTOR EXECUTIV,
xxx**

Red./dact. 4ex
xx